UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Missale Romanum nuper impressum cu[m] o[mn]ibus alijs missis

Venetijs, 27. Okt. 1501

Sabbato Statio ad sanctam susanna[m]. Jntroit[us].

urn:nbn:de:hbz:466:1-70304

Visual Library

niā ad te orabo dñe. Secreta.
R Eſpice dñe ꝓpitius ad
munera que ſacramus
vt ⁊ tibi grata ſint: ⁊ nobis ſa-
lutaria ſemper exiſtant. per.
Cōio. Qui biberit aquā quam
ego dabo ei dicit dñs: fiet in eo
fons aque ſaliē̄tis in vitā eternā.
H Uius nos dñe Poſtcō.
perceptio ſacri mūdet
a crimie: ⁊ ad celeſtia regna ꝑ
ducat. per. Sup pplm Oīo.
P Reſta q̄s oṗs de⁹: vt q̄
in tua ꝓtectione cōfidi-
mus: cūcta nobis aduerſātia
te adiuuante vincamus. per.
Sabbato Statio ad ſanctam
ſuſannā. Introit⁹.
V Erba mea aurib⁹ pci
pe dñe: intellige cla
morē meū: intēde vo
ci orationis mee. ℣. Rex meus
⁊ deus meus. ℣. Gloria. Oīo.
P Reſta q̄s oṗs de⁹: vt q̄
ſe affligēdo carnē ab ali
mentis abſtinent ſectando iu
ſticiam a culpa ieiunent. per.
Lcō danielis ꝓphete. xiij. ca.
I N dieb⁹ illis: Erat vir
in babylone: ⁊ nomē ei⁹
ioachim. Et accepit vxorem
noie ſuſānā filiā helchie pul-
chrā nimis: ⁊ timētē deū. Pa
rētes enim illius cū eſſent iu-
ſti erudierūt filiā ſuā ſm̄ legē
moyſi. Erat autē ioachim di-
ues valde: ⁊ erat ei pomeriū
vicinū domui ſue. Et ad ipſū
ↄfluebāt iudei: eo q̄ eſſet ho-
norabilior omniū. Et ↄſtituti
ſūt duo ſenes iudices in anno
illo: de q̄bus locutus eſt dñs:
q̄r egreſſa eſt iniq̄tas de baby
lone a ſeniorib⁹ iudicib⁹: qui
videbanť regē ppl'm. Iſti fre
quētabāt domum ioachim: ⁊
veniebāt ad eos oēs q̄ habe-
bāt iudicia. Cum aūt ppl's re
uertiſſet poſt meridiem ingre
diebať ſuſanna: ⁊ deambula-
bat in pomerio viri ſui. Et vi
debāt eam ſenes quotidie in-
gredientē ⁊ deambulantem:
⁊ exarſerūt in cōcupiſcētiam
eius. Et auerterūt ſenſū ſuū
⁊ declinauerunt oculos ſuos
vt nō viderēt celū: neq̄ recor
darēť iudicioꝝ iuſtoꝝ. Factū
eſt autē cum obſeruarēt diem
aptū: qn̄ eā poſſent inuenire
ſolā: igreſſa eſt aliqn̄ ſicut he
ri ⁊ nudiuſtertius cum duab⁹
ſolis puellis: voluitq̄ lauari
in pomerio. Eſtus q̄ppe erat
Et nō erat ibi q̄ſq̄: p̄ter duos
ſenes abſcōditos cōtēplantes
eā. Dixit ergo puellis: Affer-
te mihi oleum: ⁊ ſmigmata: ⁊
hoſtia pomerij claudite vt la-
uer. Cū autē egreſſe eſſent pu
elle: ſurrexerunt duo ſenes: ⁊
accurrerūt ad eam: ⁊ dixerūt:

Ecce oſtia pomerÿ clauſa ſũt
⁊ nemo nos videt: ⁊ in cõcupi
ſcẽtia tui ſumus. Quãobꝛem
aſſentire nob̃: ⁊ cõmiſcere no
biſcũ. Qḋ ſi nolueris: dicemꝰ
teſtimoniũ contra te: ꝙ fuerit
tecũ iuuenis: ⁊ ob hãc cauſaꝫ
emiſeris puellas a te. Inge/
muit ſuſanna: ⁊ ait. Anguſtie
ſunt mihi vndiqꝫ. Si eni hoc
egero: moꝛs mihi eſt: ſi aũt nõ
egero: nõ effugiã manꝰ v[illegible]as.
Sed meliꝰ eſt mihi abſqꝫ ope
incidere in manus hoium: q̃ꝫ
peccare in ꝯſpectũ dñi. Et ex
clamauit voce magna ſuſan/
na. Exclamauerũt auteꝫ ⁊ ſe/
nes aduerſus eã. Et cucurrit
vnus: ⁊ aperuit oſtia pomerÿ
Cũ aũt audiſſent clamoꝛeꝫ in
pomerio famuli domꝰ: irrue/
rũt ꝑ poſticũ: vt viderẽt q̇dnã
hoc eſſet. Poſtq̃ꝫ aũt ſenes lo
cuti ſunt: erubuerũt ſerui ve/
hemẽter: qꝛ nũq̃ꝫ dictꝰ fuerat
ſermo huiuſcemõi de ſuſãna
Et facta ẽ dies craſtina. Cũqꝫ
veniſſet ppl's ad viꝝ eius ioa
chim: venerũt ⁊ duo p̃ſbyteri
pleni iniqua cogitatione ad/
uerſus ſuſannã: vt īterficerẽt
eam. Et dixerũt corã populo
⁊ Mittite ad ſuſannaꝫ filiã hel
chie vxoꝛẽ ioachim. Et ſtatiꝫ
miſerunt. Et venit cũ parenti
bus ⁊ filÿs: ⁊ vniuerſis cogna

tis ſuis. Flebãt igiť ſui: ⁊ oẽs
qui nouerãt eã. Cõſurgentes
auteꝫ duo p̃ſbyteri in medio
ppl'i: poſuerũt manus ſuaſ ſu
per caput eius. Que flens ſu/
ſpexit ad celũ. Erat enim coꝛ
eiꝰ fiduciã hñs in dño. Et di/
xerũt p̃ſbyteri: Cũ deãbulare
mus in pomerio ſoli: ingreſſa
eſt hec cuꝫ duabus puellis: et
clauſit oſtia pomerÿ ⁊ dimiſit
a ſe puellas. Venitqꝫ ad eam
adoleſcẽs q̇ erat abſcõditus:
⁊ cõcubuit cũ ea. Poꝛro nos
cũ eſſemꝰ in angulo pomerÿ:
vidẽtes iniq̇taẽ cucurrimus
ad eos: et vidimꝰ eos pariter
cõmiſceri. Et illũ q̇dẽ nequi/
mus cõpꝛehendere: qꝛ foꝛtioꝛ
nobis erat: ⁊ apto oſtio exili/
uit. Hãc aũt cũ app̃hendiſſe/
mus interrogauimꝰ q̇ſnã eſſꝫ
adoleſcens: ⁊ noluit indicare
nob̃: huius rei teſtes ſumus.
Credidit eis ois mľtitudo q̃ſi
ſenioꝛibꝰ ppl'i ⁊ iudicibꝰ: ⁊ cõ
dẽnauerũt eam ad moꝛtẽ. Ex
clamauit aũt voce magna ſu
ſanna: ⁊ dixit: Deus eterne: q̇
abſcõditoꝝ es cognitoꝛ: q̇ no
ſti oia anteq̃ꝫ fiant: tu ſcis q̄m
falſũ teſtimoniũ cõtra me tu/
lerũt: Et ecce moꝛioꝛ cũ nihil
hoꝝ fecerim: q̃ iſti malicioſe
cõpoſuerũt aduerſuꝫ me. Ex
audiuit auteꝫ dñs vocem eiꝰ.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cūqꝫ duceref ad mortē: ſuſci
tauit dn̄s ſpiritū pueri iunio/
ris: cui nomen daniel. Et ex/
clamauit voce magna ⁊ dixit
Mūdus ego ſum a ſanguine
huius. Et ꝯuerſus eſt oīs po/
pulus ad eū: ⁊ dixit: Quis eſt
iſte ſermo quē locut⁹ es? Qui
cum ſtaret in medio eorū ait:
Sic fatui filij iſrl̄ nō iudican
tes: neqꝫ qd̄ verū eſt cognoſcē
tes: ꝯdēnaſtꝫ filiā iſrl̄. Reuer
timini ad iudiciū: qꝛ falſuꝫ te
ſtimoniū locuti ſūt aduerſus
eā. Reuerſus eſt ergo ppl̄us
cū feſtinatiōe. Et dixit ad eos
daniel. Sepate eos ab inuicē
procul: ⁊ dijudicabo eos. Cū
ergo diuiſi eſſent alter ab alte
ro: vocauit vnū de eis: ⁊ dixit
ad eum: Inueterate dieꝝ ma
loꝝ: nunc venerūt pctā tua q̄
opabaris prius iudicās iudi/
cia iniuſta innocētes oppmēs
⁊ dimittēs noxios: dicēte dn̄o
Innocentē ⁊ iuſtū nō interfi/
cies. Nūc ergo ſi vidiſti eam
dic ſub q̄ arbore videris eos
colloq̄ntes ſibi. Qui ait: Sub
cino. Dixit autē daniel. Re/
cte mentitus es in caput tuū.
Ecce enim angelus domini:
accepta ſentētia ab eo ſcindet
te mediuꝫ. Et amoto eo iuſſit
venire alium: et dixit ei: Se/
men chanaan ⁊ nō iuda: ſpe/
cies decepit te: ⁊ cōcupiſcētia
ſubuertit cor tuuꝫ. Sic facie/
batis filiabus iſrael: et ille ti/
mentes loquebantur vobis.
Sed nō filia iuda ſuſtinuit in
iquitatem veſtraꝫ. Nūc ergo
ſi vidiſti eā: dic mihi ſub qua
arbore cōprehenderis eos lo
quētes ſibi. Qui ait: Sub pi/
no. Dixit aūt ei daniel: Recte
mētitus es ⁊ tu in caput tuuꝫ.
Manet eni angelus dn̄i: gla/
dium habens: vt ſecet te me/
diū: et interficiat vos. Excla/
mauit itaqꝫ omnis cetus vo/
ce magna: ⁊ benedixerūt deū
qui ſaluat ſperantes in ſe. Et
ꝯſurrexerunt aduerſus duos
presbyteros: cōuicerat enim
eos daniel ex ore ſuo falſū di/
xiſſe teſtimonium. Fecerūtqꝫ
eis ſicuti male egerant aduer
ſus proximū: et interfecerunt
eos. Et ſaluat⁹ eſt ſanguis in/
noxius in die illa. Grad. Si
ambulem in medio vmbre mor/
tis nō non timebo mala quoniā
tu mecum es domine. ℣. Uirga
tua et baculus tuus ipſa me con/
ſolata ſūt. Sedꝫ ioānē. viij. ca.

In illo tempe: Perrexit
ieſus in montē oliueti: ⁊
diluculo iterum venit in tem/
pluꝫ. Et omnis popul⁹ venit
ad eum: ⁊ ſedēs docebat eos.
Adducūt autē ſcribe ⁊ phari

ſei mulierē in adulterio deꝑ/
henſam: ꝛ ſtatuerūt eā in me/
dio: ꝛ dixerunt ei: Magiſter
hec mulier modo deprehēſa
eſt in adulterio. In lege autē
moyſes mandauit nobis hu/
iuſmodi lapidare: Tu ergo
qd dicis? Hoc aūt dicebāt ten
tantes eū: vt poſſent accuſare
eū. Jeſus aūt inclinās ſe deor
ſum: digito ſcribebat in terra
Cū ergo pſeuerarēt: interro/
gātes eū erexit ſe: ꝛ dixit eis:
Qui ſine pctō eſt vrm: prim⁹
in illā lapidē mittat. Et iterū
ſe inclinās ſcribebat in terra.
Audiētes aūt hec: vnus poſt
vnū exibāt: incipiētes a ſenio
ribus. Et remāſit ieſus ſolus
et mulier in medio ſtans. Eri
gens autem ſe ieſus dixit ei:
Mulier vbi ſunt q te accuſa/
bant? Nemo te cōdemnauit?
Que dixit: Nemo dn̄e. Dixit
aūt ieſus: Nec ego te ꝯdēna/
bo. Uade ꝛ iā āpli⁹ noli pec/
care. Offer. Greſſus meos di/
rige dn̄e ſm eloquiū tuū: vt nō
dn̄et mei ois iiuſtitia dn̄e. Sec.

Once de q̄s ops de⁹: vt
huius ſacrificij munus
oblatū: fragilitatē noſtraʒ ab
omni malo purget ſemper et
muniat. p. Cōio. Nemo te con
dēnauit mulier: nemo domine:
nec ego te condēnabo: iam am/
plius noli peccare. Poſtcom.

Q Ueſumus ops deus: vt
inter eius mēbra nume
remur: cuius corpori cōicaui
mus ꝛ ſanguini. Qui. Sup

P Retēde ppłm Oratio.
dn̄e fidelib⁹ tuis dexte/
ram celeſtis auxilij: vt te toto
corde perquirāt: ꝛ que digne
poſtulāt cōſequi mereant. p.

Dn̄ica. iiij. in xl. Statio ad ſā
crā crucē in hierl'm. Introit⁹

L Etare hieruſalē ꝛ cō/
uentū facite oēs qui
diligitis eā: gaudete
cū leticia qui in triſti
cia fuiſtis: vt exultetis ꝛ faciemi
ni ab vberibus ꝯſolatiōis veſtre
ps Letatus ſum in his que dictā
ſunt mihi: in domū domini ibi/
mus. ℣. Gloria patri. Oratio.

C Oncede q̄s ops de⁹: vt
q ex merito noſtre actio
nis affligimur: tue grē ꝯſola/
tiōe reſpirem⁹. p. Epl'a ad ga

F Ratres: lathas. iiij. ca.
Scriptū ē qm̄ abraam
duos filios habuit: vnū de an
cilla: ꝛ vnū de libera. Sʒ q de
ancilla: ſm carnē nat⁹ eſt: qui
aūt de libera: p repromiſſiōeʒ
que ſunt per allegoriā dicta.
Hec enim ſunt duo teſtamen
ta. Unū quidē in monte ſyna
in ſeruitutē generans: que eſt
agar. Syna eniʒ mons eſt in